

15. juni 2013

Vejledning til den grønlandske dyreværnslov

Denne vejledning vil i hovedtræk gennemgå Landstingslov nr. 25 af 18. december 2003 om dyreværn.

Lovens formål

Lovens formål er at sikre dyr forsvarlig behandling og bedst mulig beskyttelse mod smerte, lidelse, angst, varige mén og væsentlig ulempe. Loven skal sikre alle husdyr en forsvarlig behandling under hensynstagen til etiske og dyreværns-mæssige aspekter. Med *udtrykkende smerte, lidelse og angst refereres* til både den fysiske og psykiske påvirkning, som et dyr kan blive udsat for og anden påvirkning af dyr. Med udtrykket *varige mén* strækkes beskyttelsen videre end til smerte. Her tænkes på den varige skade, som et dyr kan blive udsat for, f.eks. kronisk smerte, fysiske skader såsom nedsættelse af dyrets evne til fri bevægelighed, eller mentale skader, som ændrer dyret.

Endelig skal dyret beskyttes bedst muligt mod væsentlig ulempe, hvilket indebærer, at ulempen skal være af en vis intensitet. Væsentlig ulempe forvoldes ikke ved f.eks. chipmærkning, vaccination og blodprøvetagning. Dog er disse omfattet såfremt det udføres på en sådan måde, at dyret påføres væsentlig ulempe.

Loven omfatter alle dyr.

Hvad er man forpligtet til efter loven?

Alle, som holder dyr, skal sørge for, at dyret behandles omsorgsfuldt, herunder at dyret bliver fodret, vandet og passet i overensstemmelse med dyrets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov. Dette betyder, at man skal fodre, vande og passe sit dyr, alt efter hvilket dyr der er tale om, f.eks. skal en skødehund ikke have lige så meget foder og vand som en fuldvoksen aktiv slædehund, som anvendes til slædekørsel, og f.eks. skal en undulat ikke behandles på samme måde som en kanin.

Det betyder at, alle dyr i menneskers varetægt skal have mad og vand i overensstemmelse med dyrets behov, ellers overtræder man loven!

Bygninger, rum, folde eller arealer, som anvendes til at holde dyr i, skal indrettes sådan, at dyrets behov tilgodeses, og således at dyret ikke kan komme til skade. Dette gælder også for kæder, tøjlr, halsbånd m.v.

Ved bygninger forstås hele bygningens konstruktion, herunder vægge, loft og tag. Ved rum forstås det sted, hvor dyret eller dyrene opholder sig f.eks. en bås eller et bur.

Man skal sikre, at dyret har en bevægelsesfrihed, der er passende også under indtagelse af foder og drikke samt ved hvile. Dyret skal kunne bevæge sig og have plads nok til at kunne lægge sig ned.

Dyr skal sikres mod vind og vejr i overensstemmelse med dyrets behov og skal have adgang til et tørt leje. Dette betyder, at man f.eks. ikke må holde får i en indhegning, som hele tiden er oversvømmet eller holde slædehunde på en hundepads, som er oversvømmet, når sneen smelter, således at dyrene ikke altid har et tørt leje. Den bedste måde at sikre dyr et tørt leje er ved, at de har adgang til et areal, som er overdækket, eller at de frit kan gå ind og ud af f.eks. en stald eller et hundehus, hvor det ikke kan regne eller sne ind i.

Hvis man holder dyr, er man ansvarlig for, at dyret bliver tilset mindst 1 gang om dagen. Tilsynets omfang afhænger af f.eks. dyrets art, tilstand og alder.

Ejeren af et dyr er forpligtet til at tilse dyret mindst 1 gang om dagen for at tjekke, at dyret har adgang til et tørt leje, vand og mad. Desuden skal dyrenes tilstand observeres. Slædehunde, der står lænket, tjekkes f.eks. for sammenfildrede kæder, tilskadekomst og løsrivning.

Kravet om tilsyn gælder også for slædehunde udsat på godkendte hundeejer.

Krav om tilsyn mindst 1 gang om dagen gælder dog ikke for dyr, der holdes frit på udendørs arealer, dvs. holdes frit og derfor ikke er bundet eller i kæde. Sådanne dyr skal dog tilses jævnligt og beskyttes bedst muligt mod rovdyr. Dette betyder, at man ikke skal tilse får i det fri hver dag, men man skal tilse dem jævnligt for at tjekke, om dyrene er blevet syge eller er kommet til skade.

Det er strafbart, hvis man ikke fodrer, vander, passer eller tilser sine dyr, og det kan medføre politianmeldelse, hvor man kan blive idømt en bøde. Ved grove eller gentagne overtrædelser kan man blive idømt forbud mod hold af eller omgang med husdyr. Dette betyder, at man heller ikke må holde eller passe dyr for andre mennesker, heller ikke en kort periode f.eks. i en ferie.

Bliver dyrene syge eller kommer til skade, er man som ejer forpligtet til at afhjælpe dyrets sygdom eller skader, da disse ofte er forbundet med smerter både fysiske og psykiske.

Som dyreejer er man forpligtet til at aflive ens dyr, hvis dette er eneste mulighed for, at dyret ikke lider.

Hvad må man ikke efter loven?

- Det er forbudt at anvende levende dyr til øvelses- og konkurrenceskydning.
- Det er forbudt at udsætte opdrættede dyr i naturen eller indfange vilde dyr fra naturen.

Dog kan Naalakkersuisut give tilladelse til udsætning eller indfangning af dyr i naturen. Det er kun personer eller institutioner, som har fået sådan en tilladelse, som må indfange eller udsætte dyr i naturen. Naalakkersuisut fastsætter vilkårene for en sådan tilladelse og kan tilbagekalde tilladelsen, såfremt personen eller institutionen ikke opfylder kravene, som tilladelsen er givet på baggrund af.

- Det er forbudt at tvangsfodre dyr, medmindre det er påkrævet for at behandle dyret mod sygdom.
- Det er forbudt at dressere dyr eller bruge dem til fremvisninger, cirkusforestillinger, filmoptagelser eller lignende, hvis dyret bliver påført væsentlig ulempe med det.
- Det er forbudt at anvende bioteknologi, genteknik og lignende på dyr.

Dog kan Naalakkersuisut give tilladelse til at anvende bioteknologi, genteknik og lignende på dyr. Naalakkersuisut fastsætter vilkårene for en sådan tilladelse og kan tilbagekalde tilladelsen, såfremt personen eller institutionen ikke opfylder kravene, som tilladelsen er givet på baggrund af.

- Det er forbudt at foretage operative og lignende indgreb, som har til formål at ændre et dyrs udseende, herunder klipning af tænder på slædehunde.

Operative indgreb, der kan påføre dyret lidelse, bortset fra uvæsentlig smerte af forbigående beskaffenhed, må kun foretages af en dyrlæge, medmindre indgrebet er uopsætteligt. Lidelse og smerte skal begrænses i videst muligt omfang.

Dyr må kun overdrages til personer under 16 år, såfremt forældremyndighedsindehaveren samtykker til dette og er indforstået med, at dette sker under dennes overopsyn og ansvar.

Aflivning af dyr

Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og smertefrit som muligt.

Det er forbudt at aflive alle former for dyr ved kvælning og hængning. Aflivning ved drukning af andre dyr end havpattedyr er også forbudt.

Det anbefales, at man afliver alle dyr ved skydning. Det er dyreværnsmæssigt, humant og etisk forsvarligt at skyde alle former for dyr. Det er kun dyrlæger, som må foretage medicinsk aflivning af dyr.

Skydning skal ske med passende kaliber mod hjernen eller mod hjerte-lungeområdet.

Såfremt dyret er mistænkt for at være angrebet af rabies, skal man forsøge at undgå at skyde dyret i hovedet, da dette skal indsendes til laboratorium med henblik på at stille en diagnose.

Det er strafbart, hvis man tilsidesætter reglerne om aflivning og dermed ikke afliver dyr i overensstemmelse med lovens bestemmelser. Dette kan medføre politianmeldelse, hvor man kan

blive idømt en bøde. Ved grov eller gentagen overtrædelse af forbuddet mod aflivning ved drukning af andre dyr end havpattedyr, kvælning eller hængning kan man blive idømt forbud mod hold af eller omgang med husdyr. Dette betyder, at man ikke må holde dyr eller passe dyr for andre mennesker, heller ikke en kort periode f.eks. i en ferie.

Idømmes man et forbud mod hold af eller omgang med dyr, kan dette være for bestandigt eller for en tidsbegrænset periode på mindst 1 år. Hvis man holder dyr i den periode, hvor man er frataget retten til at holde dyr, kan man yderligere blive idømt en bøde.

Tilsyn med loven

En dyrlæge, der har en formodning om, at et dyr behandles uforsvarligt, skal omgående anmelde dette til politiet eller til kommunefogeden. Dette gælder ikke, hvis forholdet ikke er groft uforsvarligt og i øvrigt rettes straks.

Behandles dyr uforsvarligt, kan politiet give den ansvarlige (ejer) pålæg om dyrets behandling, f.eks. pålæg om, at dyret skal fodres eller vandes.

Er dyret sygt eller kommet uheldeligt til skade, kan politiet meddele pålæg om aflivning, hvis det medfører unødigt lidelse at lade dyret leve, f.eks. hvis dyret er kommet slemt til skade og dets liv ikke står til at redde. I sådanne tilfælde kan politiet give besked om, at dyret skal aflives i overensstemmelse med lovens bestemmelser om aflivning uden erstatning til dyrets ejer.

Et pålæg skal være skriftligt, og dyrets ejer skal have lejlighed til at udtale sig det vil sige afgive forklaring på de forhold, ejerne pålægges at bringe i orden. Dette gælder ikke, hvis aflivning er nødvendigt for at afværge en væsentlig lidelse for dyret, eller når den ansvarlige ikke er til at træffe.

En dyrlæge eller politiet kan aflive dyret straks, hvis det vil medføre alvorligt unødigt lidelse for dyret at følge ovenstående fremgangsmåde. Dette sker uden erstatning til dyrets ejer.

Efterkommer ejeren af et dyr ikke de pålæg, som er givet, kan politiet lade dyret aflive uden erstatning til dyrets ejer.

Hvis man har fået et pålæg eller har fået aflivet sit dyr, på grund af at man ikke har efterlevet et tidligere pålæg, kan man indbringe sagen for domstolene. Anmodning om dette skal fremsætte over for politiet inden 14 dage efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Indbringelse for domstolene har ikke opsættende virkning. Dette betyder, at afgørelsen (pålægget) ikke bliver udsat, indtil der er faldet dom i sagen.

Politiet har, hvis den skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til et dyrehold. Politiet kan tage en sagkyndig med f.eks. en dyrlæge. Det er kun politiet, som har denne ret.

Særlige regler vedr. slædehunde samt hunde- og kattehold

Ud over Landstingslov nr. 25 af 18. december 2003 om dyreværn finder der særskilte regler for hold af hunde og katte. Disse regler findes i Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold, som er ændret ved Inatsisartutlov nr. 28 af 18. november 2010 og Inatsisartutlov nr. 23 af 22. november 2011.

Endvidere findes der også kommunale vedtægter om hunde- og kattehold, man som ejer af et eller flere af disse dyr også skal overholde.